

varslet og derfor ulovlig, og udtalte, at hvis man ville gribe ind, måtte det være imod disse firmaer og ikke imod strejken.

Viggo Starcke (DR) udtalte bl. a.: „Principielt mener vi, at det fordelagtigste ville være, om arbejderne og arbejdsgiverne som parter selv kunne ordne konflikten, og at det er beklageligt, når konflikterne strammes så stærkt, at lovgivningsmagten må gribe ind, men såvidt jeg kan se, er dette lovforslag fra regeringens side rettet imod begge parter i samfundets interesse.“ Retspartiet ønskede „at tilkendegive, at vi betragter det som et hovedprincip under sådanne konflikter, at lovgivningsmagtens indgreb skal omfatte så lidt som muligt for ikke at foregribe noget, for at holde mulighederne åbne for, at parterne kan finde hinanden og enes, for ikke unødvendigt at gribe til tvang og ligesom tage parti i arbejdsstridighederne.“

Udenfor ordførernes kreds talte *Hans Rasmussen* (S), der efter at have udtrykt forståelse for regeringens forsøg på at tilvejebringe orden dog betegnede lovforslaget som et brud på tidligere anvendte fremgangsmåder og sædvaner, idet han udtalte: „Vi har aldrig tidligere set, at konflikter — hvoraf de fleste af dem, der er fremkommet i dette land, dog har været iværksat af arbejdsgiverne gennem lock-out'er — er blevet bragt til ophør, forinden parterne har givet fuld tilslutning til de fremtidige arbejds- og lønbetingelser. Virksomhedernes porte er jo ikke blevet åbnet for arbejderne, når der har været erklæret lock-out, selvom statens forligsmand har fremsat mange forslag i tidernes løb. Vi har heller aldrig hørt, at de borgerlige partier har stillet et sådant krav overfor arbejdsgiverne og ej heller i det høje ting. Vi finder derfor, at en sådan lovgivning i sit oplæg er noget ensidig.“ Da taleren ikke mente, at man gang på gang, heller ikke fra regeringens side, kunne bryde de principielle og hævdevundne regler og fremgangsmåder, så han sig ikke i stand til at række hånd til en lovgivning af denne art.

Udvalget, der afgav betænkning i løbet af natten mellem den 5. og den 6. april, havde delt sig i 4 mindretal. Et *mindretal* omfattende samtlige venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget indstillede lovforslaget til vedtagelse med 2 ændringsforslag, der gik ud på, at loven skulle omfatte samtlige arbejdsstandsninger. Et andet *mindretal* bestående af de to socialdemokratiske medlemmer *Carl P. Jensen* og *Hans Rasmussen* erklærede ikke at kunne stemme for loven, mens et tredje *mindretal* bestående af de øvrige socialdemokratiske medlemmer af udvalget indstillede lovforslaget til vedtagelse uforandret, hvilket ligeledes gjaldt for det fjerde *mindretal* (det radikale venstres medlemmer af udvalget), der dog i betænkningen yderligere gav udtryk for, at man ønskede, at udvalget fortsatte sit arbejde efter lovens vedtagelse og herunder især fulgte udviklingen på de områder, hvor arbejdsstandsningerne ikke herved bragtes til ophør.

Ved den umiddelbart efter betænkningens afgivelse foretagne